

288 Ejhle, naše chasa

transpozice -6

1. Ej - hle, na-še cha-sa bě - ží ze sa-la-ša [: k Ježíš-ko - vi ma-lé -

mu, Kris-tu Pá - nu krás-né - mu. :] Ve zpě - vu dě - ku - jí, je - mu se

kla-ně - jí, s an-dě - ly nad ho - ra - mi, s ptáčky a o - več -

ka - mi ple - sa - jí.

- 2.** Jděme a pospěšme,
též se mu klanějme!
[: On v městečku Betlémě
leží v prostičkém chlěvě. :]
V jesličkách na seně,
jsou při něm andělé,
Josef, pěstoun Ježíše,
kolébá jej tam tiše, Ježíše.
- 3.** K nohám mu padněme,
dary obětujme,
[: jemu libě zpívejme,
ať se mu zalíbíme, :]
křesťané upřímní,
znejme dobrodiní,
že k nám na zem sestoupil,
by nás všechny vykoupil krví svou.
- 4.** Drahé Jezulátko,
rozmilé Děťátko,
[: zrozené jsi v chudobě,
trpíš vše dobrovolně, :]
to pro nás, pro hřích náš,
abys vin zbavil nás.
Ty znáš srdce každého,
jak zlého, tak dobrého,
všechných nás.
- 5.** V těch chladných jesličkách,
ovinut v plénčičkách
[: musíš trpěti zimu,
pro naši velkou vinu, :]
velikou lásku k nám,
ty jsi prokázal nám,
žeš přijal člověčenství
sám ve své osobnosti, Kristus Pán.
- 6.** Zdráva buď, Královno,
Krista Pána Matko,
[: plná milosrdenství,
též i dobrotivosti, :]
uslyš nás, pomni nás,
stůj při nás v každý čas.
Pros u Synáčka svého,
Ježíška rozmilého, vždy za nás.

2. Jdě - me a pospěšme, též se mu klanějme! [: On v městeč - ku Bet - lé -

mě le - ží v pros - tič - kém chlé - vě. :] V jes - lič - kách na se - ně, jsou při něm

an - dě - lé, Jo - sef, pět - toun Je - ží - še, ko - lé - bá je tam

ti - še, Je - ží - še.

3. K no-hám mu padně-me, da - ry o - bě-tujme, [: je-mu li - bě zpí-vej -

me, ať se mu za - lí - bí - me, :] křes-ťa - né u-přím - ní, znej-me dob -

ro - di - ní, že k nám na zem se-stou - pil, by nás všechny vy -

kou - pil kr - ví svou.

4. Dra - hé Je-zu-lát-ko, roz - mi - lé Dě-ťát-ko, [: zro-ze-né jsi v chudo -

bě, tr - píš vše dob-ro-vol - ně, :] to pro nás, pro hřích náš, a - bys vin

zba-vil nás. Ty znáš srd - ce kaž-dé - ho, jak zlé - ho, tak dob -

ré - ho, všechněch nás.

5. V těch chlad-ných jes-ličkách, o - vi - nut v pléničkách [: musíš tr - pě-ti zi -

mu, pro na - ši vel-kou vi - nu, :] ve - li - kou lás-ku k nám, ty jsi pro -

ká-zal nám, žeš při-jal člo-vě-čen - ství sám ve své o - sob -

nos - ti, Kris-tus Pán.

6. Zdrá - va buď, Králov-no, Kris - ta Pá-na Matko, [: pl-ná mi - lo - sr-den -

ství, též i dob - ro - ti - vos - ti, :] u - slyš nás, pom-ni nás, stůj při nás

v každý čas. Pros u Sy - nác-ka své - ho, Je - žíš - ka roz-mi -

lé - ho, vždy za nás.